

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У НИШУ
II 213 P4OP-18/15
Дана: 11.09.2015.године
Н и ш

ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, ОДЕЉЕЊЕ У НИШУ, по судији Светлани Станковић, поступајући по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року предлагача Станиславе Столић из Врања, преко пуномоћника Владимира Ђорђевић адвоката из Врања, у прекршајном поступку који се води пред Прекршајним судом у Врању под бројем Пр.бр.6429/13, на основу чл.8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС" бр.116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011 и 101/2013), у вези са чл.1, 17 ст.1 и 18 Закона о ванпарничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.45/95 и 55/14), дана 11.09.2015.године доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

УТВРЂУЈЕ СЕ да је предлагачу Станислави Столић из Врања, повређено право на суђење у разумном року у прекршајном поступку пред Прекршајним судом у Врању у предмету бројем Пр.бр.6429/13.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за исплату 30.000,00 динара на име накнаде за повреду права на суђење у разумном року.

Предлагачу Станислави Столић се на име накнаде трошкова поступка досуђује износ од 4.500,00 (четирихиљадепетстотина) динара који ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова у року од 15 дана од правоснажности ове одлуке.

Након правоснажности, ово решење **ОБЈАВИТИ** на сајту Прекршајног апелационог суда

Образложење

Дана 28.07.2015.године подносилац захтева, Станислава Столић из Врања, на основу чл.8а Закона о уређењу судова, преко пуномоћника Владимира Ђорђевић, адвоката из Врања поднео је захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Прекршајног суда у Врању Пр.бр.6429/13, који се води против Станиславе Столић из Врања, због прекршаја из чл.25 ст.4 у вези ст.1 тач.2 сходно чл.15 ст.1 тач.1 Одлуке о јавним паркиралиштима. У захтеву се наводи да се ради о јединственом

поступку у коме није било потребе да се предузимају комплексне радње и да ефективно трајање овог прекршајног поступка од скоро 2 године, не испуњава захтев разумног рока, па сматрају да је подносиоцу захтева повређено право на суђење у разумном року које му је Уставом гарантовано, и да се овако непримерено дуго трајање поступка може ставити на терет суда пред којим се води поступак као и да је очигледно да је подносиоцу захтева повређено право на суђење у разумном року, па предлаже да се усвоји захтев за заштиту законитости на суђење у разумном року подносиоцу Станиславе Столић па се утврђује да је подносиоцу повређено ово право у предмету Прекршајног суда у Врању Пр.бр.6429/13 и да се одређује рок од месец дана за окончање поступка пред судом, као и да се одреди накнада за повреду права на суђење у разумном року подносиоцу захтева Станислави Столић у износу од 30.000,00 динара који износ му се има исплатити у року од три месеца од дана подношења захтева за исплату и да трошкови поступка по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року падају на терет буџетских средстава Републике Србије. За састав захтева тражен је износ од 30.000,00 динара.

Одредбом чл.8а Закона о уређењу судова (Службени гласник РС 116/2008....101/2013) ставом 1. је прописано да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року, док је ст.2 овог члана прописано да се захтевом из става првог може тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року. Чланом 8 б ст.1 истог закона је прописано да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца захтева основан, може одредити привремену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року. Чланом 8 в Закона о уређењу судова изостављајући за заштиту права на суђење у разумном року сходно се примењују одредбе Закона о ванпарничном поступку, који у чл.30 ст.2 прописује сходну примену Закона о парничном поступку у областима које нису регулисане тим законом.

По добијању захтева, од Прекршајног суда у Врању, а поступајући у смислу чл.8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС" бр.116/2008...101/2013), затражени су списи предмета Пр.бр.6429/13.

Увидом у списе предмета утврђене су следеће чињенице и околности значајне за решавање у овој правној ствари:

Република Србија, Дирекције за развој и изградњу града Врања поднела је Прекршајном суду у Врање захтев за покретање прекршајног поступка бр.2013. – 4992 од 28.10.2013.године против Станиславе Столић из Врања, због прекршаја из чл.25 ст.4 у вези ст.1 тач.2 сходно чл.15 ст.1 тач.1 Одлуке о јавним паркиралиштима учињеног дана 17.07.2013.године. Захтев је примљен у суд дана 29.11.2013.године, а решењем од 29.11.2013.године као и од 20.12.2013.године покренут је прекршајни поступак против окривљене. За дан 14.03.2014.године позвана је окривљена, а позив се вратио са назнаком: "није тражила" да би уста уредно била позвана за дан 27.05.2014.године. У списима предмета налази се поднесак од 20.05.2014.године, назначен као поднесак браниоца окривљене, који је потписан од стране адвоката Владимира З. Ђорђевића из Врања а у списима предмета нема пуномоћја којим окривљена овлашћује наведеног адвоката да је заступа у овом предмету. Дана 06.07.2015.године донета је пресуда Пр.бр.6429/13 којом се окривљена на основу чл.218 ст.1 тач.1 Закона о прекршајима ослобађа кривице. Наведену пресуду окривљена, подносилац захтева као и адвокат примили су дана 07.08.2015.године.

Разматрајући поднети захтев, Прекршајни апелациони суд налази да је захтев за заштиту права на суђење у разумном року уредан и поднет од стране овлашћеног лица, а да су за одлучивање у предметној ствари релевантне следеће одредбе:

чл.6 Европске конвенције за заштиту људских права и с њим у вези одредбе чл.16 ст.2 и чл.18 ст.1 и ст.3 Устава Републике Србије;

чл.32 ст.1 Устава којим се утврђује право сваког лица да независан, непристрасан и законом установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка и о оптужбама против њега (право на правично суђење као начелна уставна гаранција);

чл.80 Закона о прекршајима према којем се поступак покреће и води на основу захтева овлашћеног органа или оштећеног, са чим у вези стоји и одредбе чл.116 и 155, чл.83 тог Закона који суд обавезује да поступак спроведе без одуговлачења, али тако да то не буде на штету доношења правилне и законите одлуке.

Разматрајући поднети захтев са ставовишта критеријума који су значајни за одлуку о томе да ли је временски период за одлучивање суда у конкретном случају био разуман, Прекршајни апелациони суд ценио је услове битне за оцену разумног рока, пре свега сложеност предмета, поступање суда као и понашање подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка као и окривљене и утврдио да од 20.05.2014.године када је поднет поднесак од стране адвоката до доношења ослобађајуће пресуде, јер радња за коју се окривљена терети више није прекршај имајући у виду Одлуку о јавним паркиралиштима („Сл.гласник Града Врања” бр.6/2015) која је у примени од 12.05.2015.године, првостепени суд није ништа предузимао, те имајући у виду да првостепени прекршајни поступак није правоснажно окончан до 28.07.2015.године када је поднет захтев за заштиту права на суђење у разумном року, то овај суд, у оквиру своје надлежности налази да је подносиоцу захтева Станислави Столић поврђено право на суђење у разумном року због периода неактивности суда.

Имајући у виду природу прекршаја, као и чињеницу да је донета ослобађајућа пресуда, овај суд није усвојио захтев предлагача за исплату примерене надокнаде, јер налази да повредом права на суђење у разумном року предлагачу није учињена штета. Исто тако имајући у виду одредбе чл.8 б ст.1 Закона о уређењу судова, којим прописано да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца захтева основан, може одредити привремену накнаду за повреду права на суђење у разумном року, то не постоји обавеза овог суда да због поврде права на суђење у разумном року одреди и накнаду. Због свега напред наведеног, овај суд је одлучио да се правично задовољење због утврђене поврде предлагача оствари објављивањем овог решења на сајту Прекршајног апелационог суда.

У погледу захтева предлагача за накнаду трошкова за вештачење захтева за заштиту права на суђење у разумном року, а којим захтевом пуног износа су трошкови одређени на износ од 30.000,00 динара, предлагачу је досуђено износ од 4.500,00 динара, као у изреци овог решења а сагласно тарифним бр.еврине 69 ст.2 и 13 ст.1 ал.2 те чл.15 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за вештачење, док је до тражењах 30.000,00 динара захтев одбијен.

Против овог решења може се изјавити жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана од дана пријема.

Решено у Прекршајном апелационом суду, Одељењу у Нишу, дана 11.09.2015. године под бр.И 213 Р4ОП-18/15.

Судски секретаријат
Управа
[Signature]

Судија
Светлана Станковић
[Signature]

Д-на: оверене преписе решења доставити:
- подносиоцу захтева
- Прекршајном суду у Врању

ДАТУМ
ГЛАВНИ
БРОЈ
УПРАВА
15
[Signature]

УПРАВА
УПРАВА

ОДЛУКА Д. КОЈОМ СЕ ДАВА
Прекршајна апелација
Дана 11.09.2015. године
Управа
[Signature]